

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

XXXIX. A clericis & presbyteris, quamvis fornicariis, quamdiu ab ecclesia tolerantur, licite diuina officia audiuntur, & alia ecclesiastica recipiuntur sacramenta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ferre crucem, quousque diffinitiva sententia determinetur, an id ecclesia tua de iure habere debeat.

ANNO
CHRISTI
1179.

CAP. XXXVIII.

Lucius III. Magistro & fratribus militiae S. Iacobi.

Vestra deuotio duxit inquirendum, vtrum nobis ecclesias parochiales adeuntibus vtile sit Missas eorum audire, qui concubinas habere creduntur. De hoc enim videntur diuersae sacrorum Canonum sententiae manasse. Alicubi enim dicitur: Nullus audiat Missam presbyteri, quem scit indubitanter concubinam habere. Alicubi legitur: Non potest quis quantumcumque pollutus, diuina sacramenta polluere, quae purgatoria cunctarum pollutionum existunt. Quicumque enim sacerdos sit, quae sancta sunt coinquinare non potest. Sumite ergo ab omni sacerdote intrepide Christi mysteria, quia omnia in fide Christi purgantur. Ceterum aliud crimen est notorium, aliud occultum. Notorium diffinitur, de quo presbyter canonice condemnatur: occultum, quod adhuc ab ecclesia toleratur. Item aliud est a talium officiis abstinere, vt peccandi licentia ceteris auferatur, & huiusmodi ad poenitentiae fructum trahantur: atque aliud, si tamquam falsa in fornicatione iacentium talia mysteria respuantur. Sine dubitatione itaque teneatis, quod a clericis & presbyteris quamuis fornicariis, quamdiu ab ecclesia tolerantur, nec est crimen euidentis, licite audiuntur diuina officia, & alia recipiuntur ecclesiastica sacramenta.

Quod sit
notorium
crimen.
Quod oc-
cultum.

CAP. XXXIX. *Item Strigoniensi archiepiscopo.*

Ad apostolicae sedis regimen, &c. Intelleximus ex literis tuis, quod quaedam consuetudo in Hungaria inoleuit, vt populi multitudo plerumque de parochia episcopi vnus in alterius dioecesim transferatur. In qua licet per multa tempora moram habuerint, vterque tamen episcoporum, tam is a cuius parochia recesserunt, quam is in cuius parochia commorantur, eorum decimas exigit, & eos, nisi ad voluntatem ipsius soluant, interdicto supponit: vnde inuidiae & plurimae contentiones oriuntur. Ideoque tua fraternitas nos duxit consulendos, cui potius decimae sint reddendae. Noueris ergo quod si de artificio, vel

ANNO
CHRISTI
1179.

de negotiatione aut etiam de agricultura, quam intra terminos parochiæ in qua moratur, exercet, vel huiusmodi aliis decimæ soluantur: æquum est, vt ecclesiæ illi reddantur, in qua ille qui reddit, per totum anni circulum Missam audiuit.

CAP. XL. *Alexander III. Brixienſi episcopo.*

Quoniam a nobis tua sollicitudo requisit, quid de decimis noualium tuæ diocesis statuendum fuerit, fraternitati tuæ præsentibus literis respondemus, vt si terræ illæ quæ arabiles fiunt, infra certam alicuius parochiam fuerint, tu earum decimas tua ex parte retentas, eidem ecclesiæ facias assignari. Alioquin ipsas aliis ecclesiis secundum discretionem tuam poteris deputare, vel ad opustuum tenere, ita quod si quis tibi in his contraire præsumperit, tu eum ecclesiastica censura vsque ad dignam satisfactionem percellas. Sententias vero super decimis a consulibus datas, præsertim cum sanctorum patrum institutionibus obuiet, irritas esse decernas, & eas contradictione & appellatione cessante in irritum reuoces. Quod si laicus aliquis a clericis, siue conuersis decimas de laboribus suis in tua diocesi requisierit, tu eum ab exactiōe huiusmodi prorsus compellas: & laicos illos, qui a colonis tertiam vel quartam partem laborum suorum ante solutionem decimarum recipiunt, decimam de portione sua secundum quod colonus de parte, quæ illum contingit, exoluere consuevit, absque diminutione aliqua his quibus debentur, facias exhibere.

Supra de
decimis
præstandis,
Cum homi-
nes.

CAP. XLI. *Alexander III. Ianuensi episcopo.*

Tua nos fraternitas duxit consulendos, quid de his agere debeas, qui desponsant aliquas mulieres, & processu temporis antequam eas ducant, vel cognoscant, alias in vxores accipiunt. Super hoc vtique consultationi tuæ taliter respondemus, quod si vir & mulier sese inuicem receperint expresso consensu mutuo de præsentī, neuter eorum, altero superstite, poterit ad alia vota se transferre, etsi possit ad monasterium transmigrare. Verum si inter ipsos non accessit consensus mutuus de præsentī, sed promissio de futuro, scilicet quod vterque dixerit alteri: Ego

Supra de
matrimonio
contrahendo,
Licet porro.

Concil. Tom. 27.

Bbbbb ij